

Chương 579: Cấp Bậc Của Tôn Giáo

(Số từ: 3270)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:52 AM 08/10/2023

Sau khi rời trại tị nạn, Rowan hướng đến nhà thờ Towan, nằm ở ngoại ô Thủ đô Đế quốc.

"Cô sẽ ở lại đó ư?"

"Tôi thích nghỉ ngơi ở nhà thờ gần nơi tôi phải đến vào ngày hôm sau, vì vậy tôi không thực sự có một nơi ở cố định."

Khu vực tị nạn rộng lớn bao nhiêu thì Thủ đô Đế quốc cũng vậy. Vì vậy, cô đi khắp Thủ đô Đế quốc mà không có nơi ở cố định, nghỉ ngơi ở bất cứ nơi nào cô có thể tìm thấy một nơi liên kết với Ngũ Đại Thần Giáo.

"Hãy đến đây muộn nhất là 9 giờ ngày mai. Nếu anh đến muộn, tôi sẽ rời đi mà không có anh. Hiểu chứ?"

Trước lời nhận xét khôi hài của Rowan, Ludwig gãi đầu với vẻ mặt khó xử.

"Vâng, tôi chắc chắn sẽ ở đó."

Giúp đỡ Rowan chỉ là một biện pháp tạm thời, nhưng nó thực sự cần thiết.

Chỉ cần có thể giúp cô, Ludwig cảm thấy gánh nặng và áp lực phần nào tan biến.

Nếu anh ấy thông minh hơn, khôn ngoan hơn, anh ấy có thể biết điều gì là đúng không?

Đối mặt với những nhiệm vụ khó khăn, Ludwig đối mặt với giới hạn khả năng của mình để vượt qua chúng.

Theo một cách nào đó, Rowan chẳng khác gì sự cứu rỗi cho Ludwig đã mất.

—Nhà thờ Towan.

Trong nhà thờ, người ta có thể cảm thấy một luồng khí suy tàn.

Có lẽ nghĩ rằng họ có thể bắt được một cái gì đó xấu xa, xung quanh không có người qua lại, và những người bảo vệ nhà thờ cũng có vẻ mệt mỏi.

Không chỉ vậy, những bức tường đá của nhà thờ còn bị bao phủ bởi những hình vẽ Graffiti khó đọc và nhiều chỗ đã bị hư hại.

Sự tức giận và thù hận của người dân đối với tôn giáo Towan thể hiện rõ qua tình trạng mục nát của nhà thờ và những bức vẽ bậy.

Mọi nhà thờ của Towan và Als đều phải như thế này.

Mọi người xa lánh họ, hầu như không có người theo đạo tận tâm, và thậm chí họ còn ngấm ngầm phá hoại nó.

"Thật đáng thương phải không?"

"Xin lỗi? Ồ..."

"Đôi khi, có những người cố gắng đốt nó."

Graffiti và thiệt hại là một chuyện, nhưng nỗ lực đốt phá?

Trước câu nói đó, Ludwig không khỏi sửng sốt.

"Đến mức đó sao...?"

"Vâng."

Phản ứng bình tĩnh của Rowan mang theo một nỗi buồn sâu sắc.

Mọi người đối xử với nhà thờ Towan như thể đó là nơi thờ phượng Ma vương.

Ludwig tiến đến lối vào nhà thờ.

Sắc mặt những người canh cửa thay đổi.

Như thể họ đang căng thẳng về điều gì đó.

Tất nhiên, không phải chính Ludwig khiến họ căng thẳng.

Ánh mắt của các linh mục chuyển sang bên phải của Ludwig.

"Thưa Tổng giám mục! Hôm nay cô đã vất vả rồi!"

"Vâng, tất cả mọi người cũng đã làm rất tốt."

—Tổng giám mục.

Lúc đó, Ludwig không còn lựa chọn nào khác ngoài đóng băng.

"Hẹn gặp lại vào ngày mai, Ludwig."

"C-Cái gì? Ah... Vâng, vâng!"

Sau khi khẽ cúi chào Ludwig, Rowan bước vào nhà thờ.

Nghĩ lại thì, cô ấy đã nói mình là một nữ tư tế, nhưng cô ấy chưa bao giờ đề cập đến cấp bậc của mình.

Ludwig cũng không bao giờ hỏi. Vì vậy, không phải Rowan cố ý lừa dối anh, chỉ là cô không đề cập đến chuyện anh không hỏi.

Anh đã nghĩ cô chỉ là một nữ tư tế bình thường.

Tuy nhiên.

Cuối cùng anh cũng nhận ra rằng một nữ tư tế có thể thanh tẩy dịch bệnh của một khu vực bị nạn rộng lớn chỉ bằng cách cầu nguyện không thể là một nữ tư tế bình thường.

Phải chăng việc Tổng Giám mục lang thang trong trại bị nạn một mình mà không có sự hộ tống của các Thánh hiệp sĩ đồng nghĩa với việc Tổng Giám mục là một người vĩ đại?

Hay là Giáo hội Towan đã sa sút đến mức phải như vậy rồi?

Cả ngày, Ludwig đã đi bên cạnh một nữ tư tế, không bao giờ tưởng tượng rằng cô ấy hóa ra lại không ai khác chính là Tổng giám mục của Giáo hội Towan - một người mà anh sẽ không bao giờ ngờ tới sẽ gặp phải trong những hoàn cảnh bình thường. Trong một lúc, Ludwig hoàn toàn chết lặng khi nhận ra điều này.

Trước mặt Tổng giám mục, Ludwig thậm chí còn dám đặt câu hỏi tại sao các vị Thần lại chọn Ma vương.

Không thể biết liệu Rowan có tỏ lòng thương xót vì tình huống này hay không, nhưng trong những trường hợp bình thường, hành vi báng bổ của Ludwig sẽ là lý do để bị điều tra viên lôi đi.

Rowan không phải là một nữ tư tế bình thường, mà là một Tổng giám mục.

Cô ấy là một nữ tư tế có địa vị cực kỳ cao.

Tuy nhiên, Ludwig là một kẻ ngốc.

'Một Tổng giám mục... Cấp bậc cao như thế nào vậy?'

Mặc dù rất ngạc nhiên khi biết rằng Rowan có cấp bậc cao, nhưng Ludwig không biết mức độ của vị trí đó.

***

Anh biết nghiên cứu nào đang được tiến hành tại Đại học Phép thuật Temple, vì đã tận mắt chứng kiến.

Nó không chỉ là về việc hồi sinh các pháp sư đã chết dưới dạng Lich; họ đã làm một cái gì đó thậm chí còn lớn hơn. Về cơ bản, họ đang hồi sinh những cá nhân với một nửa khả năng trước đây của chúng, nhưng không khôi phục ký ức và ý thức về bản thân.

Đây là một cấp độ hoàn toàn khác với Lich hay Death Knight.

Reinhardt chuyển tiếp những gì mình đã phát hiện ra cho Sarkegaar.

Không có bằng chứng ngay lập tức về mối liên hệ với Black Order, và ngay cả khi có, anh đã quyết định chấp nhận nó. Vì vậy, họ quyết định không thực hiện bất kỳ hành động nào liên quan đến vấn đề này.

Nếu giải quyết Thảm Hoạ Cổng là hy vọng duy nhất cho thế giới này, thì bất cứ thứ gì có thể tăng tốc độ giải quyết sẽ là hy vọng tốt hơn.

Vì vậy, anh sẽ ngầm cho phép và bỏ qua các hành động của Đế quốc.

Mặc dù anh không có lựa chọn nào khác ngoài việc gặp trực tiếp Bertus, nhưng kết quả không phải là bất lợi.

Reinhardt không thể biết vấn đề này và cuộc trò chuyện của mình với Bertus sẽ phát triển như thế nào trong tương

lai, nhưng đây là cách hành động tốt nhất mà anh có thể nghĩ ra vào lúc này.

Reinhardt đã không ngay lập tức trở lại Edina.

Thành thật mà nói, ngay bây giờ, Ellen sẽ tức giận và tức giận tìm kiếm toàn bộ Temple nếu anh biến mất.

Nếu cô không trở về doanh trại của quân đội liên minh mà không có anh, anh sẽ bị mắc kẹt ở đây.

Tốt nhất là không nên gây ra sự cố mèo mất tích sẽ ảnh hưởng đến trạng thái tinh thần của Ellen.

Nếu có việc gấp, anh có thể miễn cưỡng để lại Sarkegaar làm người thay thế.

Trong mọi trường hợp, anh không có lựa chọn nào khác ngoài việc ở lại Temple trong thời gian này.

Tại phòng tiệc vào buổi tối muộn, những người về muộn sau khi lo công việc đang dùng bữa tối. Mặc dù thời gian ăn tối chính thức đã trôi qua từ lâu, nhưng thức ăn bảo quản đã được chuẩn bị sẵn cho những người đến muộn, vì vậy ít nhất họ có thể đỡ đói.

Ellen và Heinrich, những người cũng đang tuần tra Thủ đô Đế quốc ngày hôm nay, dường như không phát hiện ra điều gì bất thường. Ít nhất vấn đề quái vật dường như đã được kiểm soát tốt.

Ngay từ đầu, không thể có vấn đề quái vật. Lực lượng tiêu diệt ở vùng ngoại ô của Thủ đô Đế quốc không chỉ đơn giản là một đội tuần tra hay một đội hiệp sĩ—nó bao gồm các anh hùng chiến tranh được hồi sinh.

Nhiệm vụ thực sự của chúng không phải là tiêu diệt quái vật, mà là xác minh xem liệu chúng có thể được kiểm soát đúng cách để triển khai trong các trận chiến thực sự hay không.

Nó giống như sử dụng tên lửa để giết một con gà hơn là một con dao, vì vậy Ellen và Heinrich không thể làm gì được.

Và bây giờ, Ludwig, người vừa trở về muộn sau nhiệm vụ bảo vệ của mình.

Không có lý do cụ thể nào để ngồi riêng nên 3 người họ tụ tập và ăn bữa tối muộn cùng nhau.

Ellen có bánh cứng và ướt.

Heinrich thì là thịt khô.

Còn trước mặt Ludwig là một mẩu bánh mì cứng.

Mọi người đều biết rằng thậm chí nhiều như vậy là xa xỉ, vì vậy họ có xu hướng ăn uống tiết kiệm.

Vào lúc này đã khuya, trong phòng tiệc không có nhiều người.

Là một con mèo, tôi ngồi trên bàn, lắng nghe cuộc trò chuyện của họ. Ellen đưa cho tôi một miếng thịt khô mà cô ấy đã chuẩn bị, nhưng tôi không cho vào miệng.

Tôi không đặc biệt đói.

Tôi cũng không muốn lãng phí thức ăn, giống như họ.

Sau khi gõ vào mũi tôi vài cái, Ellen từ bỏ việc ép tôi ăn và tự mình cắn một miếng thịt.

"Tổng giám mục?"

"Ồ, một Tổng giám mục quan trọng như thế nào?"

Ludwig hỏi, ngồi cạnh Heinrich sau khi nhanh chóng ăn hết chiếc bánh mì cứng và một cốc nước khi anh ta trở về.

Một Tổng giám mục phải làm gì với những người bảo vệ?

Heinrich nhai miếng thịt của mình trước câu hỏi bất ngờ của Ludwig.

"Chà... có rất nhiều trường hợp, cậu thấy đấy."

"Nhiều trường hợp?"

"Chúng tôi không biết liệu Tổng giám mục được đề cập là một người theo cấp bậc hay một tổng giáo phận."

"...Tổng giáo phận? Đó là cái gì?"

Trước câu hỏi của Ludwig, Heinrich lặng lẽ nhìn anh.

Bộ não của Ludwig có bị quá tải không? Hoặc sẽ của tôi trong khi giải thích?

Nghĩ lại thì, Heinrich không chậm chạp như Ludwig, nhưng anh ta cũng không phải kẻ ngốc.

Heinrich cẩn thận mở miệng.

"Tôi không biết chi tiết, nhưng theo những gì tôi biết, một giám mục tổng giáo phận quản lý một giáo phận lớn. Tuy nhiên, không phải tất cả các Tổng giám mục đều quản lý một giáo phận lớn. Một số chịu trách nhiệm về tổng giáo phận trong khi những người khác có vai trò Tổng giám mục hoàn toàn khác nhau. Vì vậy, ngay cả giữa các Tổng giám mục, nhiệm vụ của họ có thể khác nhau, và có một hệ thống cấp bậc."

"..."

Nghe những lời này, Ludwig im lặng nhìn Heinrich.

"Ừm, xin lỗi, nhưng... một giáo phận lớn là gì?"

"Ah."

Đó không phải là vấn đề hiểu biết.

Không có gì để hiểu ở nơi đầu tiên.

Miệng Heinrich hơi há ra, như thể anh không biết bắt đầu từ đâu.

"Hãy nghĩ về nó một cách đơn giản."

Cuối cùng, Ellen của chúng tôi bước vào.

"Nếu một giám mục quản lý một vài nhà thờ, thì một Tổng giám mục quản lý hàng chục nhà thờ. Không phải tất cả, nhưng cậu có thể nghĩ như thế."

"Ah... giống như lãnh chúa?"

"Phải. Hãy coi giám mục là lãnh chúa và Tổng giám mục là đại lãnh chúa. Trên thực tế, có những trường hợp các giáo sĩ như giám mục và Tổng giám mục thực hiện các nhiệm vụ tương tự như nhiệm vụ của lãnh chúa. Tất nhiên, giờ ý nghĩa đã bị mất đi."

Không chỉ giống với lãnh chúa, mà trong trường hợp giám mục và Tổng giám mục, họ thực sự là lãnh chúa.

Với lời giải thích ngắn gọn đáng kể của Ellen rằng giám mục là lãnh chúa và Tổng giám mục là lãnh chúa vĩ đại, Ludwig thấy dễ hiểu hơn nhiều.

"Cho nên, bọn họ thật sự là linh mục cấp cao?"

"Phải, chỉ có hồng y và Giáo hoàng xếp trên họ."

"Nhưng ý cậu là gì khi nói thứ bậc giữa các Tổng giám mục?"

Heinrich không cần thiết lời nói, càng làm cho Ludwig tò mò.

Ellen lặng lẽ bỏ một miếng bánh quy cứng vào miệng và nhai một lúc. Sau đó, cô uống một ngụm nước và nói.

"Một Tổng giám mục quản lý tất cả các nhà thờ của Đế quốc."

"Ở Serandia, nơi mà chúng ta vừa chinh phục, hẳn phải có một Tổng giám mục quản lý tất cả các nhà thờ vì nó là một thành phố lớn."

"Tổng giám mục của Thủ đô Đế quốc, Tổng giám mục của Serandia."

"Cả hai đều là Tổng giám mục, nhưng ai xếp hạng cao hơn?"

Trước câu hỏi của Ellen, Ludwig gật đầu như thể anh ấy có một khoảnh khắc tuyệt vời.

"Tôi cho là Tổng giám mục của Thủ đô Đế quốc?"

"Đúng rồi."

Sau khi Ellen quan sát thấy rằng Ludwig đã hiểu khá chính xác, cô gật đầu.

"Nhưng có một Tổng giám mục quản lý toàn bộ Thủ đô Đế quốc sao?"

"...Tôi không biết vì tôi không liên kết với Thánh Hiệp sĩ hay Ngũ Đại Thần Giáo. Tuy nhiên, Thủ đô Đế quốc có nhiều nhà thờ nhất trên lục địa. Vì vậy, các giáo phận có thể được chia nhỏ hơn. Có thể có nhiều tổng giáo phận,

và vị trí của Tổng giám mục của Thủ đô Đế quốc có thể hoàn toàn khác nhau...”

Khi Ellen cố gắng giải thích điều gì đó, cô ấy nhìn Ludwig.

"Tôi không biết."

Ellen lặng lẽ nói vậy và cắn một miếng bánh quy.

Đúng rồi.

Đừng bận tâm giải thích.

Dù sao thì anh ấy cũng sẽ không hiểu đâu.

Tất cả những gì anh ta cần biết là các Tổng giám mục đều có cấp bậc cao, nhưng cấp bậc của họ không bằng nhau.

Tuy nhiên, Ludwig dường như có nhiều câu hỏi hơn.

"Dù sao thì, Hồng y và Giáo hoàng cấp cao hơn Tổng giám mục, phải không?"

"Đúng vậy."

"Vậy, Chỉ huy của Thánh Hiệp sĩ giữ cấp bậc gì?"

Ah.

Tôi hiểu rồi, anh ấy có thể thắc mắc về điều đó.

"Cao hơn Hồng y, thấp hơn Giáo hoàng."

Ellen trả lời ngắn gọn.

"Ban đầu, vị trí Chỉ huy của Thánh Hiệp sĩ rất mơ hồ vì nó là một cấp bậc không tồn tại. Về mặt kỹ thuật, nó thấp hơn Giáo hoàng, nhưng về quyền lực thực tế, nó vượt qua

Giáo hoàng. Vì vậy, cậu có thể nói rằng nó gần như ngang bằng với Đức Giáo Hoàng."

"Tôi hiểu rồi..."

"Sao đột nhiên lại hỏi điều này?"

Đó là câu hỏi của Heinrich, và tôi cũng đang thắc mắc điều tương tự.

Tại sao anh lại tò mò về điều này?

Ludwig giải thích các sự kiện trong ngày.

Một khu vực có dịch bệnh hoành hành, và việc anh ta được giao nhiệm vụ hộ tống một nữ tư tế duy nhất như thế nào.

Và rồi, sau khi mọi chuyện kết thúc, anh phát hiện ra người mà anh nghĩ là một nữ tư tế bình thường thực ra lại là một Tổng giám mục.

"Một Tổng giám mục đích thân làm công việc đó? Và không có bất kỳ Thánh Hiệp sĩ nào hộ tống cô ấy sao?"

"Chắc hẳn là một tình huống khá nghiêm trọng."

Cả Heinrich và Ellen dường như bị sốc trước tin Tổng giám mục đích thân hành động.

Chà, với tình hình hiện tại, sẽ tốt hơn nếu phân phối nhân lực của giáo sĩ đến các trại tị nạn và nhờ sự giúp đỡ của lính canh để được bảo vệ.

"Có vẻ như tôi sẽ tiếp tục hộ tống cô ấy bắt đầu từ ngày mai."

"Tốt đấy."

Gần đây anh ấy có vẻ khá bối rối, nhưng vẻ mặt của anh ấy tươi tỉnh hơn, cho thấy anh ấy thấy những sự kiện ngày hôm nay khá bổ ích.

Đó là một nhiệm vụ cần thiết cho người dân, và nó không nguy hiểm.

Và mặc dù đó không phải là điều tốt nhất để nói, nhưng đó là một nhiệm vụ dường như không có hồi kết.

Chừng nào nạn đói ở Thủ đô Đế quốc còn kéo dài, dịch bệnh sẽ tiếp tục bùng phát. Đó là một chu kỳ không bao giờ kết thúc.

Hôm nay không có vấn đề gì, nhưng không có gì đảm bảo rằng sẽ không có bất kỳ vấn đề nào trong tương lai.

"Tuy nhiên, nghĩ lại thì, nó có thể không lạ lắm."

Đó là lời của Heinrich.

"Cậu nói không lạ gì cơ?"

"Một Tổng giám mục di chuyển một mình."

"À... Tôi nghe nói là vì có nhiều nhiệm vụ cần đến linh mục."

"Không, ý tôi là có thể có nhiều Tổng giám mục. Vì vậy, họ có thể di chuyển một mình."

"Huh?"

"Hầu như tất cả những nơi xứng đáng được gọi là tổng giáo phận đã bị phá hủy, phải không? Vì vậy, việc có nhiều Tổng giám mục trong các đơn vị đồn trú của Lực lượng Đồng minh, Thánh Hiệp sĩ và Thủ đô Đế quốc là điều đương nhiên."

"Có thể có khả năng."

Một người vẫn có thể được gọi là lãnh chúa nếu họ bị mất lãnh thổ?

Nếu vậy, một Tổng giám mục mất tổng giáo phận để quản lý vẫn có thể được gọi là Tổng giám mục.

Quan điểm của Heinrich là việc một linh mục cấp bậc như vậy di chuyển một mình có thể không lạ vì có nhiều tổng giám mục đang tập trung tại Thủ đô Đế quốc, và tôi thấy điều đó khá hợp lý.

Các linh mục cấp cao đã đổ xô đến Thủ đô Đế quốc vì không có nơi nào an toàn trên thế giới.

Do đó, số lượng linh mục cấp Tổng giám mục, những người thường khó tiếp cận, đã tăng lên.

Hầu hết họ đều phục vụ trong Lực lượng Đồng minh, còn những người không phải lang thang trên đường phố để thanh lọc dịch bệnh.

Theo một cách nào đó, sức mạnh của các linh mục cấp cao đã được tập trung.

Tuy nhiên, tình hình vẫn còn nghiệt ngã vì thiếu nhân lực. Trên thực tế, đó chỉ là lẽ tự nhiên.

Có nhiều người sống sót tập trung ở Thủ đô Đế quốc hơn là các linh mục tập trung ở đó.

Tuy nhiên, một Tổng giám mục...

-Meow

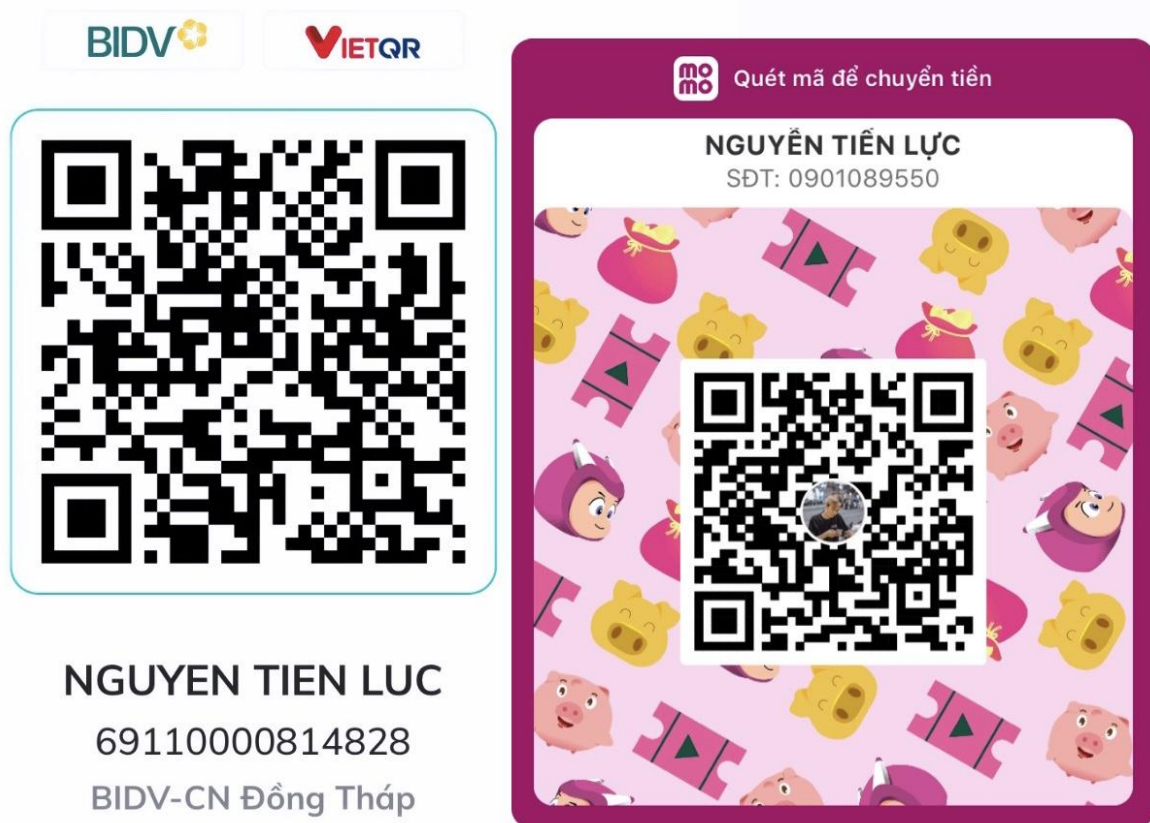
“Sao vậy?”

Đây là loại...

Hơi rẻ phải không?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading